

Budapest, 1885. jún. 12. – Visegrád, 1960. dec. 31.

Értelmiségi családban született. Sikeres gimnáziumi érettségi után felvételt nyert a Magyar Királyi Honvéd Ludovika Akadémiára, ahol 1907. november 18-án lovassági hadnaggyá avatták. 1918-ig a közös hadseregben, a bécsi székhelyű császári és királyi 4. huszárezrednél szolgált. 1912. november 1-jén főhadnaggyá, 1916. február 1-jén századossá léptették elő. Ezredével részt vett az első világháborúban, számos katonai kitüntetést kapott. A Tanácsköztársaság idején a Vörös Hadsereg budapesti városparancsnokságán szolgált. Emiatt a Horthy-rendszer idején mellőzték, nehezen haladt előre a katonai pályán. Az 1920-as évek közepén őrnagyi rendfokozattal a Honvédelmi Minisztériumban, a békeszerződés végrehajtásával foglalkozó elnöki D. osztályon dolgozott. Az osztály átszervezése után a minisztérium különböző területi szerveinél teljesített szolgálatot. 1936. november 1-jén elérte az ezredesi rendfokozatot. 1938-ban Bars-Hont vármegye katonai parancsnoka. Német- és nyilasellenes magatartása, valamint felesége származása miatt 1941. április 1-jén nyugállományba helyezték, visegrádi családi házába költözött. 1945. március 15-én belépett a Független Kisgazdapártba, és megalakította annak visegrádi szervezetét. Helyi elnök, később díszelnök. Visegrád környékén szervezte a pártot, 1945-ben a szentendrei választókerület kisgazdapárti szervezetének az elnöke. 1945. március 15-étől a helyi nemzeti bizottság elnöki tisztét is betöltötte. 1945. november 4-én a Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Bács-Bodrog vármegyei választókerület kisgazdapárti listáján nemzetgyűlési képviselővé választották. Tagja volt az Újbirtokosok és Földhözjuttatottak Országos Szövetségének. 1946-tól az FKGP katonai szakértője 1946. júliustól nagybaczoni Nagy Vilmos utódként a közigazgatási, majd a tábornoki és törzstiszti B-listázást végző állandó bizottság elnöke a HM-ben. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon pótképviselővé választották, 1948. július 6-tól behívás útján újra képviselő lett. A HM kisgazdapárti szervezetének a vezetője. 1947 szeptemberétől 1948 nyaráig a kisgazdapárt vagyongazdálkodó szervezetének, a Bizalmi Bank Rt.-nek az elnöke. 1948. december 16-án az FKGP PB tudomásul vette, hogy lemondott a mandátumáról. Visszavonult a politikától, 2 kat. hold gyümölcsöséből tartotta fenn magát. Az 1950-es években megvonták a nyugdíját, államosították a házát, és kitelepítették. Egy ideig építkezésen dolgozott segédmunkásként.